

Зиленѣ гурѣ іичеши
Іут мѣшкитѣ им вікуви,
Іут женскитѣ им плѣчуви!
Сѣма іи Станкѣ іусталѣ
С' мѣшкѣ рожбицѣ Иванчѣ.
В' равна грѣдинѣ ходеші
Иванчу ліулькѣ правеші.
Чи си — і Иванчѣ ліуліалѣ,
Хубавѣ пѣсень зѣпіалѣ:
„Нѣнни ми, нѣнни Иванчо —
Сетникѣ, синко, сетникѣ,
Сетникѣ дѣ тѣ заліуліам,
Сетникѣ дѣ ти пупуіе,
Сетникѣ дѣ тѣ нѣжжрмѣе!
Чи ште маікѣ ти дѣ умре,
Сирачі, синко, ше станиш! . . .
Душѣ им міаєту да ніамѣ,
Гробу им дѣ сѣ прувѣли.
Нѣ тѣзи дели-бѣшии.
Нѣнни ми, синко, нѣнни ми,
Кугату віатѣр завеіи,
Ше тѣ, Иванчо, зѣліулеі;
Куга си дѣждец пурѣмти,
Ше тѣ, Иванчо, укѣпи;
Куга увчери пуминѣт,
Ше тѣ, Иванчо, нѣжжрмѣєт.
Нѣнни ми, нѣнни, Иванчо,
Іуставѣ с' богом, Иванчо!“
Дуде си Станкѣ издумѣ,
Двори сѣ с' турци нѣпѣлни,
И ми сѣ Станкѣ фанѣли.
Силни огніуви клѣдіафѣ,
Черни вириги червіафѣ
И ги нѣ Станкѣ кѣчафѣ,
И нѣ Станкѣ си думѣфѣ: